

A Magyar Köztársaság nevében!

A Pécsi Ítéltábla a dr. Fekete Tünde pártfogó ügyvéd (7621 Pécs, Jókai tér 13/B.) által képviselt **felperes neve** (felperes címe) felperesnek - **dr. I.rendű alperes neve** (I.rendű alperes címe) I. rendű és a **II.rendű alperes neve** (II.rendű alperes címe) II. rendű alperesek ellen személyiségi jogsértés megállapítása és jogkövetkezményeinek alkalmazása iránt a Tolna Megyei Bíróságon indított perében a 2009. november 26. napján kelt 17.P.20.902/2008/23. számú ítélet ellen a felperes részéről 24. sorszám alatt benyújtott fellebbezés és az alperesek részéről Pf.III.20.040/2010/3. sorszám alatt előterjesztett csatlakozó fellebbezés folytán meghozta a következő

Ítéletet:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a per főtárgya tekintetében helybenhagyja.

A perköltség viselésére vonatkozó fellebbezett részében részben megváltoztatja, és kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alpereseknek 30.000 (harmincezer) forint elsőfokú perköltséget.

Mellőzi a pártfogó ügyvédi díj viselésére vonatkozó rendelkezést, és megállapítja, hogy a pártfogó ügyvéd első- és másodfokú képviseleti díját az állam viseli.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alpereseknek 12.000 (tizenkettőezer) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

A felperes a Szekszárdi Munkaügyi Bíróságon annak megállapítása iránt terjesztett elő keresetet, hogy F. M. alperesnél 2001. szeptember 1. napjától kezdődően munkaviszonyban állt, az alperes a munkaviszonyát jogellenesen szüntette meg,

illetve a munkaviszony közös megegyezéssel történő megszüntetése tárgyában tett nyilatkozata érvénytelen. Kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest a munkaviszony megszűnésekor kiállítandó igazolások kiadására.

A Szekszárdi Munkaügyi Bíróság a 2002. október 18-án kelt 1.M.320/2002/26. számú ítéletében megállapította, hogy a felperes 2001. szeptember 15. napjától munkaviszonyban állt az alperessel. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította, és a felperest kötelezte az elsőfokú perköltség megfizetésére. A Tolna Megyei Bíróság a 2002. december 18. napján kelt 1.Mf.20.086/2002/3. számú ítéletével a munkaügyi bíróság ítéletét helybenhagyta.

A jogerős ítélet ellen a személyesen eljáró felperes 2003. február 28. napján felülvizsgálati kérelmet nyújtott be. A Legfelsőbb Bíróság a 2003. június 6. napján kelt végzésével felhívta a felperest, hogy jogi képviselője által ellenjegyzett felülvizsgálati kérelmét harminc napon belül terjessze elő. A felperes 2003. június 30. napján meghatalmazta a II. rendű alperest, hogy a Legfelsőbb Bíróság előtti felülvizsgálati eljárásban az ügyvédi törvényben meghatározott jogkörrel képviselje, egyben hozzájárult ahhoz, hogy az ügyintéző I. rendű alperes helyetteseként dr. M. Á. eljárhasson. A felperes a felülvizsgálati eljárásban 2003. július 14. napján csatolta az ügyvédi meghatalmazást, valamint a korábban már benyújtott felülvizsgálati kérelmének az I. rendű alperes által ellenjegyzett példányát.

A Legfelsőbb Bíróság a 2003. november 5. napján kelt Mfv.10.227/2003/4. szám alatti végzésével a felperes felülvizsgálati kérelmét hivatalból elutasította. Határozatának indokolása szerint a felülvizsgálati kérelem nem felel meg a jogszabályi követelményeknek, mert nem jelöli meg, hogy a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 270.§-a (2) bekezdésének mely fordulatára alapítja.

A felperes 2002. december 11. napján fizetési meghagyás kibocsátása iránt terjesztett elő kérelmet, amelyben K. J. és Sz. J. kötelezettek 150.000 forint kártérítés megfizetésére, illetve bizonylatok kiadására kérte kötelezni. A kötelezettek ellentmondása folytán perré alakult eljárásban a felperes keresetétől elállt, ezért a Pécsi Városi Bíróság a 2003. október 29. napján kelt 18.P.22.101/2003/8. számú végzésével a pert megszüntette. Az eljárásban a felperest a 2003. április 30. napján adott meghatalmazással a II. rendű alperes képviselte.

A felperes és a II. rendű alperes közötti megbízási szerződés 2004. január 26. napján megszűnt. A II. rendű alperes a felperes által kifizetett 60.000 forint megbízási díjat a felperesnek visszafizette.

A felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperesek jó hírnevét, becsületét és emberi méltóságát megsértették akkor, amikor a munkaügyi eljárásban az általa elkészített felülvizsgálati kérelmet elmulasztották kiegészíteni, így elzárták attól a lehetőségtől, hogy a Legfelsőbb Bíróság kérelmét érdemben vizsgálva reá nézve kedvezőbb határozatot hozzon. Fenti személyiségi jogai sérültek akkor is, amikor a fizetési meghagyásos eljárásban az alperesek későn észlelték, hogy nem megfelelő a kötelezettek személye, így az ellentmondás folytán

perré alakult eljárást meg kellett szüntetni. Sérült az emberi méltósághoz, illetőleg a becsülethez fűződő személyiségi joga a Szekszárdi Városi Bíróságon 17.P.20.125/2007/4. számon indult eljárásban benyújtott beadványban tett alperesi kijelentéssel is, hogy „a Legfelsőbb Bíróság végzésével felperes neve olyan időpontban keresett meg, amikor már az iratokat nem lehetett tanulmányozni, mert azok Budapesten voltak, ezért megsajnálván a felperest, meghatalmazást csatoltam a Legfelsőbb Bírósághoz". Ezzel a kijelentéssel ugyanis az alperesek olyan látszatot keltettek, mintha a felperes sajnálatra szorulna, értelmi képessége nem tenné lehetővé, hogy objektíven lássa valóságos helyzetét. Kérte az alpereseket kötelezni arra, hogy a helyi újságban közzétett, egyszeri nyilvános bocsánatkéréssel adjanak számára megfelelő elégtételt, továbbá fizessenek meg 650.000 forint nem vagyoni kártérítést.

Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította, és megállapította, hogy a pártfogó ügyvéd munkadíját a felperes viseli. Határozatának indokolása szerint a megbízási szerződés állított megszegése nem adhat alapot a személyhez fűződő jog megsértésének megállapítására, és erre alapítottan az egyéb jogkövetkezmények alkalmazására. A személy védelmének polgári jogi eszközei ugyanis a személyiséget érintő támadás ellen nyújtanak jogvédelmet, és nem alkalmasak a bírósági igényérvényesítés során meghozott kedvezőtlen döntések hatásainak orvoslására. A Szekszárdi Városi Bíróságon előterjesztett periratban tett alperesi kijelentés, mint az ügyvédi megbízási elfogadásához vezető érzélem, lelkiállapot kifejezése becsületsértőnek, a felperest személyében megalázóan nem tekinthető.

Az elsőfokú ítélet megváltoztatása, és a kereset teljesítése érdekében a felperes fellebbezett, megismételve az elsőfokú eljárásban kifejtett jogi érveit.

Az alperesek csatlakozó fellebbezést terjesztettek elő, amelyben az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatását, és a felperesnek 75.000 forint összegű ügyvédi munkadíjban való marasztalását kérték.

A fellebbezés alaptalan, a csatlakozó fellebbezés részben alapos.

Az elsőfokú bíróság az ítéleti tényállást helyesen állapította meg, és helytálló jogi következtetések levonása után érdemben is helyesen döntött, amikor a felperes keresetét elutasította.

A Ptk. 76.§-ában védett emberi méltóság minden embert - egyedi értékétől függetlenül - megillető alapjog. Mindenki köteles az emberi közösség minden tagjának emberi mivoltát elismerni, emberi méltóságát - bármely megkülönböztetés nélkül - tiszteletben tartani. A Ptk. 76.§-a értelmében a személyhez fűződő jogok sérelmét jelenti a becsület megsértése. A Ptk. 78.§-ának (1) és (2) bekezdése szerint a személyhez fűződő jogok védelme kiterjed a jó hírnév védelmére is. A jó hírnév sérelmét jelenti különösen az, ha valaki más személyre vonatkozó, azt sértő, valótlan tény állít, híresztel vagy való tény hamis színben tüntet fel.

Az elsőfokú bíróság részletesen és mindenre kiterjedően ismertette, hogy melyek azok a magatartásformák és kifejezésmódok, amelyekkel a felperes által hivatkozott fenti személyiségi jogsértések megvalósíthatók. Egyetértett a másodfokú bíróság az elsőfokú bírósággal abban, hogy az ügyvédi megbízási szerződés felperes által állított megszegésével az alperesek a felperes személyiségi jogait nem sértették meg, így a felperes által igényelt szankciók alkalmazására nem kerülhetett sor. Ugyancsak helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a Szekszárdi Városi Bíróságon benyújtott alperesi előkészítő iratban tett azon kijelentés, hogy az I. rendű alperes a felperest megsajnálta, és ezért fogadta el a meghatalmazást, nem hordoz olyan bántó, lekicsinylő, vagy megalázó jelentés tartalmát, amely miatt a felperesnek akár az emberi méltósága, akár a becsülete sérült volna.

Részben alaposnak találta ugyanakkor a másodfokú bíróság az alperesek csatlakozó fellebbezését.

Helyesen utalt arra az elsőfokú bíróság, hogy a saját ügyében személyesen eljáró ügyvéd részére a Pp.75.§-ának (3) bekezdése alapján ügyvédi munkadíj nem állapítható meg. A keresetkiesés megtérítése iránti igényt azonban akkor is érvényesítettnek kell tekinteni, ha azt tévesen ügyvédi munkadíjként jelölik meg. A PK 152. számú állásfoglalás szerint a keresetkiesés összegének meghatározásánál figyelembe kell venni, hogy az ügynek más személy megbízásából való ellátása esetén az ügyvéd milyen keresethez jutott volna, másrészt, hogy saját személyes ügyének ismerete munkamegtakarítással jár. Ezen szempontokat szem előtt tartva - figyelemmel a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet rendelkezéseire is - az alperesek keresetkiesésének összegét a másodfokú bíróság az elsőfokú eljárásra 30.000 forintban határozta meg.

A Tolna Megyei Igazságügyi Hivatal Jogi Segítségnyújtó Szolgálatának 700118/5/2006. számú határozata szerint a pártfogó ügyvédi képviselő díját az állam viseli. Téves ezért az elsőfokú ítéletnek az a rendelkezése, amely a pártfogó ügyvédi költség viselésére kötelezettként a felperest jelöli meg.

A másodfokú bíróság ezért ennyiben az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253.§-ának (2) bekezdése alapján megváltoztatta, míg a per fő tárgya tekintetében - helyes indokaira utalással (Pp.254.§-ának (3) bekezdése) - helybenhagyta.

A felperes fellebbezése sikertelen volt, az alperesek csatlakozó fellebbezése részben vezetett eredményre, ezért a Pp. 81.§-ának (1) bekezdése alapján a felperes köteles az alpereseknek másodfokú perköltséget fizetni, amely 10.000 forint összegben az alperesek keresetkiesését, míg 2.000 forint összegben illetékköltségét foglalja magában. A felperes személyes költségmentességben részesült, ezért az illetéket a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13.§-ának (1) bekezdése és 14.§-a alapján az állam viseli.

Pécs, 2010. június 10.

Dr. Veszeley József s.k. a tanács elnöke, Dr. Kutasi Tünde s.k. előadó bíró, Dr. Szentpéteriné dr. Bán Erzsébet s.k. bíró